

Mor l'actriu Cristina Cervià

► Amb més de trenta anys de trajectòria sobre els escenaris, també havia dirigit diverses obres de teatre, havia participat en sèries de televisió i havia impartit classes d'interpretació i tallers, a més d'intervenir en nombrosos actes culturals ► La seva desaparició causa commoció i provoca nombroses mostres de condol, que recorden el seu coratge per fer front a la malaltia

DdG GIRONA

■ L'actriu i directora de teatre Cristina Cervià Sancho (Girona, 1965) va morir ahir a causa d'un càncer contra el qual feia temps que lluitava. En els últims anys, la malaltia havia fet que la seva presència sobre els escenaris fos més irregular. En els seus més de trenta anys de carrera, que va iniciar al Talleret de Salt, Cervià va ser sobretot actriu i directora de teatre, però també va participar en sèries de televisió, va impartir tant classes d'interpretació com tallers, i va posar veu a múltiples presentacions i actes culturals.

L'última intervenció pública de la intèrpret gironina va ser el passat 28 de febrer, quan va conduir l'acte de cloenda de l'Any Carles Fages de Climent a l'Ateneu Barcelonès. L'esdeveniment estava presidit per la consellera de Cultura, Laura Borràs, que ahir va publicar al seu compte de Twitter «quina tristesa he sentit (quan va saber la notícia) perquè he entès la dimensió de l'abraçada i les paraules que em va dir, que seran les darreres. DEP, estimada».

La piulada de la consellera va ser una de les nombroses mostres de condol que al llarg de la tarda i la nit d'ahir es van anar produint, tant a Twitter com en altres xarxes socials. Representants d'institucions culturals, artistes, escriptors, professors i persones diverses que l'havien conegut expressaven la tristesa per la seva desaparició i n'elogiaven, al marge de la seva capacitat com a actriu i directora teatral, valors com el coratge per fer front a la malaltia, l'esforç a la feina, les ganes de viure, la disposició a col·laborar en tota mena de projectes i l'alegria que sabia transmetre al seu entorn.

«Una carrera de fons»

«Molta paciència. És una carrera de fons per no arribar enlloc. No desaprofitar cap oportunitat. Sempre aprens coses». Aquest era el consell que donava Cristina Cervià per tancar l'entrevista que li feia Moisès de Pablo per al *Domini del Diari de Girona* del 9 de març de 2008, fa onze anys, quan feia poc que havia estat guardonada com a millor actriu teatral de la temporada, per part de la crítica barcelonina, pel seu paper a *Lúcid*, de Rafael Spregelburd.

El teatre va ser, de fet, la gran

A DALT: Recitant un text de la ruta literària a l'entorn de l'Onyar, el 2014. **ESQUERRA:** Funció de «Lúcid» a Temporada Alta, amb David Planas (2008). **DRETA:** Posant a la plaça del Vi de Girona (2008). ANIOL RESCLOSA

passió de Cristina Cervià, des que s'hi va iniciar de manera gairebé casual a través d'El Talleret de Salt: «Vaig conèixer gent d'El Talleret de Salt. Em vaig apuntar a un curs, va fallar una noia, em van dir si la volia substituir. I m'hi vaig quedar», explicava en aquella entrevista.

Al llarg de la seva trajectòria de més de trenta anys va intervenir

com a actriu en nombrosos espectacles, la majoria representats a les comarques gironines, encara que també va triomfar a Barcelona. Habitual de Temporada Alta, el seu nom està lligat a muntatges com el ja esmentat *Lúcid*, *L'home sense veu*, de Clàudia Cedó (2016), *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde (2015), *Red Pontiac*, de Pere Riera (2012), *Dinou*, de Ferran Joanmiquel (2011), *Tot*, de Rafael Spregelburd (2010) o *Bon-dat*, de Michael Redhill (2007), entre d'altres. A més, va impulsar la companyia Mentidera Teatre.

També va aparèixer en telenovelles cèlebres com *Laberint*

d'ombres (1999), *Secrets de família* (1996), *El cor de la ciutat* (2001-2002) i *Nit i dia* (2017) i va fer algunes incursions en el cinema: *Bruc* (2009) de Daniel Benmayor i *Blog* (2009) d'Elena Trapé.

El seu compromís amb la ciutat de Girona la va portar també a implicar-se en nombroses activitats culturals i socials que s'hi feien, en les quals mostrava la seva excel·lència com a rapsoda. Per exemple, va ser la pregonera de la penjada del Tarlà al carrer Argenteria, l'any 2015, i també la conductora de l'itinerari i la ruta literària que es van organitzar a l'entorn del riu Onyar el 2014.

«Va ser una dona forta, que portava la cultura a la sang, i que va compartir la seva vocació amb tota la ciutat col·laborant amb tothom qui li va demanar»

MARTA MADRENAS
ALCALDESSA DE GIRONA

«Una dona coratjosa, una actriu excel·lent, una rapsoda incomparable»

MARIÀNGELA VILALLONGA
CATEDRÀTICA DE LA UDG

«Ha marxat una de les grans, una amiga increïble que m'ha ensenyat mil coses del teatre i de la vida»

CLÀUDIA CEDÓ
DRAMATURGA I DIRECTORA TEATRAL

«Tenia molt de talent i va viure la malaltia amb coratge. Somreia molt»

MARIA MERCÈ ROCA
ESCRITORA

«Gran actriu, directora, dramaturga, professora i una persona encantadora»

MATEU CIURANA
CINEASTA I GESTOR CULTURAL